

ПВНЗ УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА

Факультет суспільних та прикладних наук

Кафедра управління та адміністрування

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

щодо виконання курсових робіт з дисципліни «Фінанси»

для студентів денної та заочної форм навчання

освітнього ступеня бакалавр

галузі знань 07 «Управління та адміністрування»

спеціальності 072 «Фінанси., банківська справа та страхування»

Івано-Франківськ – 2020 рік

Методичні вказівки щодо виконання курсових робіт з дисципліни «Фінанси» для студентів денної та заочної форм навчання освітнього ступеня бакалавр галузі знань 07 «Управління та адміністрування» спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування». Івано-Франківськ : Університет Короля Данила, 2020. 44 с.

Розробник: к.е.н., доц. Тимоць М.В., професор кафедри управління та адміністрування

Рецензент: доцент кафедри фінансів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, к.е.н., доцент Кропельницька С.О.

Методичні вказівки щодо виконання курсових робіт обговорено та рекомендовано до затвердження на засіданні кафедри управління та адміністрування

Протокол № 2 від 02.09.2020р.

Завідувач кафедри

Шинкар С.М

ЗМІСТ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	4
2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	5
3. ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ ТА СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ... ..	8
4. ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	16
5. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ	18
6. ПІДБІР ЛІТЕРАТУРИ Й ІНШИХ ДЖЕРЕЛ, РОБОТА НАД РЕЦЕНЗІЄЮ ТА ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ.....	22
7. ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ	23
8. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	27
9. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ	29
10. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ.....	34
ДОДАТКИ	35

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Підготовка фахівців високого рівня потребує ґрунтовного вивчення економічних наук прикладного характеру. Університет Короля Данила орієнтує свій розвиток на модель випускника, який повинен в сучасних умовах ринкової економіки бути підготовлений до самостійної професійної діяльності, що вимагає аналітичного підходу, зокрема і в нестандартних ситуаціях.

Якісна дослідницька робота передбачає використання сукупності специфічних прийомів, засобів та інструментів наукового аналізу, які детально розробляються у вигляді методики конкретного дослідження. Наукові студентські дослідження здійснюються, зокрема, шляхом виконання курсової роботи, що є важливим засобом розвитку у студентів навичок самостійної наукової творчої праці, кращого засвоєння теоретичного матеріалу. У результаті наукового дослідження студент за власним вибором поглиблює певні економічні проблеми, що відповідають його науковим інтересам і наближають його до майбутньої практичної діяльності. Тому особлива увага приділяється організації самостійної творчої роботи студентів, розвитку навиків самостійного мислення з опорою на авторитетні думки та наявні факти.

Курсова робота виконується на основі детального вивчення й аналізу теоретичного та практичного матеріалу з проблематики дослідження, узагальнення передового вітчизняного та зарубіжного досвіду.

На основі пропонованих методичних вказівок студент визначає тенденції та закономірності розвитку конкретного економічного явища чи процесу, формулює висновки та дає пропозиції.

У процесі написання курсових робіт студент виявляє своє вміння відбирати, систематизувати та творчо осмислювати матеріали, працювати зі спеціальною літературою, робити правильні й обґрунтовані висновки, знаходити в них основне, формулювати та логічно викладати свої думки. Виконання курсової роботи сприяє поглибленому вивченню навчальної дисципліни та є однією з важливих форм перевірки знань студентів.

Курсова робота разом із рецензією наукового керівника має бути за місяць до початку екзаменаційної сесії подана на кафедру, де вона реєструється у відповідному журналі.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота є самостійним навчально-науковим дослідженням студента, що сприяє закріпленню, поглибленню, узагальненню, використанню знань, набутих студентом на лекціях і семінарських заняттях, у процесі самостійної роботи з вивчення курсу «Бюджетна система».

Мета курсової роботи полягає у систематизації, закріпленні та розширенні теоретичних знань, ознайомленні з методами, що напрацьовані іншими дослідниками в певній галузі, а також у науковому обґрунтуванні результатів власних досліджень.

Курсова робота допомагає студентові системно показати теоретичні знання з вивченої дисципліни, оволодіти первинними навичками дослідної роботи, збирати, аналізувати та творчо осмислювати дані, формулювати висновки, пропозиції та рекомендації з предмету дослідження. Виконання курсової роботи засвідчує готовність студента до написання дипломної чи магістерської роботи, сприяє поглибленому засвоєнню лекційного курсу й отриманню навичок у галузі вирішення практичних завдань. Усе це вимагає від студента не лише знань загальної та спеціальної літератури з теми, але й умінь проводити економіко-математичні й інші дослідження, пов'язувати питання теорії з практикою, робити узагальнення, формулювати висновки та пропозиції з поліпшення ефективності функціонування фінансів і фінансової системи.

Написання курсових робіт спрямоване на виконання таких завдань:

- залучення студентів до самостійної роботи з фаховою літературою та до самостійного розв'язання наукових завдань;
- формування навичок пошуку необхідних джерел і матеріалів;
- закріплення та поглиблення знань, отриманих у процесі навчання;
- розвиток здібностей студента до поглибленого аналізу наукової літератури, чинного законодавства України з досліджуваної проблеми;
- вироблення уміння аналізувати, систематизувати й узагальнювати науковий і практичний матеріал, критично його оцінювати, робити висновки;
- закріплення навичок формування загальнотеоретичних понять, аргументованого, логічного, грамотного викладу опрацьованого матеріалу.

Курсова робота з дисципліни «Фінанси» є:

- роботою науково-дослідного характеру;
- роботою з аналізу конкретної ситуації.

Компетентності, яких набувають студенти внаслідок роботи над курсовою роботою з дисципліни «Фінанси»

Код компетен-тності	Назва компетентності	Результати навчання
ІК	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в ході професійної діяльності у галузі фінансів, банківської справи та страхування або у процесі навчання, що передбачає застосування окремих методів і положень фінансової науки та характеризується невизначеністю умов і необхідністю врахування комплексу вимог здійснення професійної та навчальної діяльності.	Знати механізм функціонування державних фінансів, у т.ч. бюджетної та податкової систем, фінансів суб'єктів господарювання, фінансів домогосподарств, фінансових ринків, банківської системи та страхування.
ЗК 01	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	Знати і розуміти теоретичні основи та принципи фінансової науки, особливості функціонування фінансових систем
ЗК 02	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	Знати механізм функціонування державних фінансів, у т. ч. бюджетної та податкової систем, фінансів суб'єктів господарювання, фінансів домогосподарств, фінансових ринків
ЗК 06	Здатність проведення досліджень на відповідному рівні	Визначати особливості функціонування сучасних світових та національних фінансових систем та їх

		структури
ЗК07	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	Застосовувати набуті теоретичні знання для розв'язання практичних завдань та змістовно інтерпретувати отримані результати

3. ЕТАПИ ПІДГОТОВКИ ТА СТРУКТУРА КУРСОВОЇ РОБОТИ

Раціональніше організувати виконання курсової роботи, правильно розподілити та спланувати його, ґрунтовно та своєчасно розробити вибрану тему допоможе алгоритм виконання курсової роботи (рис. 3.1).

Рис. 3.1. Алгоритм виконання курсової роботи

Виконання курсової роботи починається з вибору теми та її осмислення.

Після обрання теми й узгодження її з керівником студент починає вивчення літературних джерел. Підбір літератури – це самостійна робота студента, успіх якої залежить від його ініціативності й уміння користуватися каталогами, картотеками бібліотек, бібліографічними довідниками, бібліотечними посібниками, прикнижними та пристатейними списками літератури, виносками та посиланнями в підручниках, монографіях, словниках та ін., покажчиками змісту річних комплектів спеціальних періодичних видань, електронними каталогами бібліотек тощо.

Особливу увагу варто звертати на зміни в чинному законодавстві України та накази Міністерства фінансів України щодо обраної теми. Під час джерелознавчих пошуків необхідно з'ясувати стан вивченості обраної теми сучасною наукою, щоб конкретніше та точніше визначити напрями й основні розділи свого дослідження. На попередню обробку літератури має відводитися 2–3 тижні.

При з'ясуванні об'єкта, предмета та мети дослідження необхідно зважати на те, що між ними та темою курсової роботи є системно-логічні зв'язки (рис. 3.2). Об'єктом дослідження є вся сукупність відношень різних аспектів теорії та практики науки, що слугує джерелом необхідної інформації. Предмет дослідження – це лише ті суттєві зв'язки та відношення, що підлягають безпосередньому вивченню в даній роботі, є основними, визначальними для конкретного дослідження. Таким чином, предмет дослідження є вужчим, ніж об'єкт.

Визначаючи об'єкт, треба знайти відповідь на запитання: що розглядається? Водночас, предмет визначає аспект розгляду, дає уявлення про зміст розгляду об'єкта дослідження, про те, які нові відношення, властивості, аспекти та функції об'єкта розкриваються. Іншими словами, об'єктом виступає те, що досліджується, а предметом – те, що в цьому об'єкті має наукове пояснення.

Мета дослідження пов'язана з об'єктом і предметом дослідження, а також із його кінцевим результатом і шляхами досягнення. Доречно

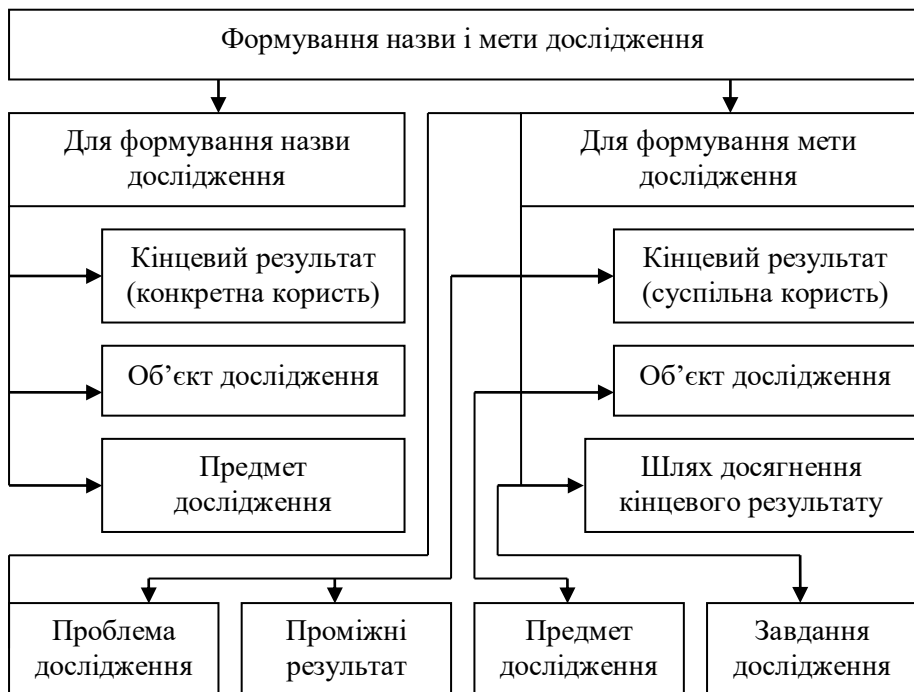

Рис. 3.2. Логічні зв'язки між назвою, метою та предметом дослідження

визначити мету курсової роботи як основне, універсальне наукове завдання, стратегічну ціль, вирішенню якої підпорядкована робота загалом та усі її структурні частини. За природою цього визначення, мета дослідження може бути лише одна – своєрідна універсальна мегаціль, якій підпорядковані всі інші мотиваційні установки (завдання дослідження).

Поставлена мета дослідження дозволяє визначити завдання дослідження, під якими варто розуміти локальніші, чіткіші, дрібніші питання (проблеми), на які треба дати відповідь в окремих розділах курсової роботи чи навіть частинах цих розділів.

Наступний етап виконання курсової роботи полягає у детальному вивченні, конспектуванні та систематизації літератури за темою дослідження. Вивчення літератури варто розпочинати з праць, де проблема відображається загалом, а потім перейти до вузких досліджень. Спочатку потрібно ознайомитися з основною літературою (підручниками, теоретичними статтями), а потім – з прикладною (законодавчими актами, інструктивними матеріалами, статтями про конкретні дослідження чи досвід господарювання тощо). Вивчення складних джерел (монографій) варто

починати лише після опрацювання простіших (підручників). Матеріал, що має особливе значення для курсової роботи, старанно обробляють, звертаючи увагу на ідеї та пропозиції щодо вирішення проблемних питань обраної теми, дискусійні питання, наявність різних точок зору.

Конспектуючи матеріали, необхідно постійно пам'ятати тему курсової роботи, щоб виписувати лише те, що має відношення до тематики дослідження. Характер конспектів визначається можливістю використання даного матеріалу у майбутній курсовій роботі. Це можуть бути виписки, цитати, коротке викладення змісту наукового джерела або характеристика фактичного матеріалу. Після конспектування матеріалу необхідно ще раз перечитати його, щоб склалося цілісне уявлення про предмет дослідження. Систематизація опрацьованої літератури буде проводитися за основними розділами курсової роботи, на основі складеного плану. Варто пам'ятати, що обов'язковим при написанні курсової роботи є використання статистичних даних, джерелом яких можуть бути статистичні щорічники, опубліковані статті, монографії, фактичний матеріал.

Чим ширше та різноманітніше буде коло джерел, якими студент користувався, тим вищою є теоретична та практична цінність його дослідження.

Після ознайомлення з літературою за обраною темою курсової роботи студент складає план роботи. Правильний та логічний план – це запорука успіху розкриття теми. Процес уточнення плану складний і може тривати протягом усієї роботи над дослідженням. План охоплює вступ, 2–3 взаємопов'язані та логічно побудовані питання, що дозволяють розкрити тему, висновки, список використаних літературних джерел. Він повинен відображати основну ідею роботи, розкривати її зміст і характер, у ньому повинні бути виокремлені найбільш актуальні питання теми. Приклад плану курсової роботи наведено в додатку А.

Вдалий план курсової роботи має відповідати кільком універсальним вимогам:

- назви кожного розділу однакові за важливістю, а самі розділи – приблизно однакові за обсягом;
- план має охоплювати весь матеріал, що відноситься до теми, але не містити нічого зайвого;
- назви та зміст окремих розділів не повинні «накладатися»;
- жоден із пунктів плану не може повторювати назви роботи.

Самостійно складений студентом план обговорюється з науковим керівником, у разі необхідності коригується та затверджується.

Типова структура курсової роботи показана на рис. 3.3.

Рис. 3.3. Структура курсової роботи

Формування тексту курсової роботи відбувається шляхом систематизації й обробки зібраних матеріалів із кожної позиції плану. Кожен розділ висвітлює самостійне питання, а підрозділ окрему частину цього питання. Тема має бути розкрита без пропуску логічних ланок, тому, починаючи працювати над розділом, треба відмітити його основну ідею, а також тези кожного підрозділу. Тези необхідно підтверджувати фактами, думками різних авторів, аналізом конкретного практичного досвіду. Кожен розділ чи підрозділ повинен мати таку схему: короткий вступ, факти та їх опис, проведені дослідження на основі обраного наукового методологічного апарату, підсумки.

Спосіб і механізм поділу курсової роботи на частини визначає логіка розвитку авторської думки та специфіка дослідження.

Єдиним універсальним правилом може та має залишатися той принцип, за яким методологічні та найзагальніші теоретичні частини роботи повинні передувати іншим структурним компонентам, насамперед – емпіричним. Тобто перший розділ традиційно має бути присвячений розгляду термінологічної бази дослідження, формулюванню та з'ясуванню основних категорій, до яких звертаються у роботі, поглибленому аналізу наукової літератури з певного питання, виробленню та представленню

власних поглядів як щодо досліджуваного предмета, так і щодо усього комплексу проблем, які супроводжували дослідження. Другий розділ, як правило, присвячений аналізу стану об'єкту дослідження, третій – рекомендаціям і пропозиціям щодо вирішення досліджуваної проблеми. Усі розділи мають бути логічно пов'язані між собою.

Теоретичні положення та методичні підходи є основою для аналізу первинних матеріалів або статистичної інформації. Вони мають бути сформульовані не лише на підставі глибокого вивчення літературних джерел, але і шляхом їх критичного переосмислення, та повинні бути спрямовані на з'ясування зв'язків досліджуваного питання з основними проблемами подальшого розвитку й удосконалення процесів, що вивчаються. У теоретичній частині варто звернути увагу на розходження в трактуваннях, що даються різними авторами, і на основі критичного огляду існуючих точок зору обґрунтувати та викласти власну позицію з даного питання.

Емпірична частина має містити дослідження проблеми та базуватися на достовірній і повній статистичній інформації. Необхідно виявити тенденції в розвитку досліджуваних процесів. Поряд із недоліками варто відобразити й позитивні моменти, що дозволить з усіх сторін розглянути досліджувану проблему.

Висновки та рекомендації базуються на результатах аналізу. Тому з метою їх обґрунтування необхідно широко використовувати сучасні методи та прийоми аналізу.

Письмовий виклад курсової роботи потребує від студентів значної зосередженості та затрат часу. Текст варто викладати літературною мовою з обов'язковим використанням усіх необхідних економічних і специфічних термінів. Студенти мають добитися чіткості та якості викладу тексту, конкретності висновків, стислості та виразності думок. Не допускається наявність у тексті курсової роботи скорочення слів, орфографічних і стилістичних помилок.

При оформленні зносок і посилань варто керуватися відповідними стандартами щодо оформлення такого роду робіт.

Основну увагу варто звернути на правильність і економічну грамотність аналітичних таблиць, діаграм, графіків, малюнків і підмалюнкових надписів. Таблиці мають бути не громіздкими, щоб читач міг легко усвідомити значення розміщення у них даних. Небажано наводити таблиці у формі затвердженої статистичної звітності. Макети таблиць, діаграм, графіків розробляються студентами самостійно, виходячи з якомога наочнішого викладення цифрового матеріалу, що характеризує явища та процеси, які аналізуються.

Як правило, перед кожною таблицею роблять перехід до неї, тобто пропонують звернутися до її даних із метою підтвердження попередніх висновків, з'ясування певних тенденцій розвитку явища, поглиблення дослідження. Після кожної таблиці подають основні висновки, що ґрунтуються на наведених у ній цифрових даних. Ці висновки мають обов'язково починатися словами «Як свідчать дані таблиці», «Виходячи з даних таблиці». При цьому студенти викладають свій погляд і свою особисту думку з даного питання.

Текст курсової роботи має викладатися послідовно. Тому не рекомендується наводити поряд декілька таблиць, щоб не виникнула плутанина в описі власних міркувань, висновків і пропозицій із наведених у декількох таблицях підряд цифрових даних.

У курсовій роботі доцільно та бажано використовувати секторні, стовпчикові й інші діаграми, а також лінійні графіки, які більш виразно та чітко відображають порівняльні характеристики, тенденції у розвитку взаємопов'язаних показників.

Логічним завершенням курсової роботи є висновки. Основна їх мета – підсумки проведеної роботи. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень і методичних рекомендацій без зайвої аргументації (система аргументів має бути використана та повністю задіяна при викладі змісту в основній аналітично-дослідницькій і описовій частині роботи, тобто у розділах, що передують висновкам). Дуже важливо, щоб висновки відповідали поставленим завданням дослідження. У висновках необхідно зазначати не лише те позитивне, що вдалося виявити в результаті вивчення теми, а й недоліки та проблеми практичного характеру, конкретні рекомендації щодо їх усунення. Висновками не може бути стислий виклад чи переповідання змісту попередніх розділів. Рекомендований обсяг висновків – 2–3 сторінки.

Вступ доцільно писати після того, як написана основна частина курсової роботи. У вступі обґрунтовується актуальність теми, що досліджується, її практична цінність; визначаються об'єкт, предмет, мета та завдання дослідження; розглядаються методи, за допомогою яких воно проводилось; розкривається структура роботи, її основний зміст. Якщо студент вирішив не досліджувати окремі аспекти теми, то він повинен зазначити про це у вступі. Обов'язковою частиною вступу є огляд літератури з теми дослідження, у який включають найбільш цінні, актуальні роботи. Огляд має бути систематизованим аналізом теоретичної, методичної та практичної новизни, значущості, переваг і недоліків розглядуваних робіт, які доцільно згрупувати таким чином: роботи, що висвітлюють історію розвитку проблеми; теоретичні роботи, які повністю присвячені

темі; роботи, що розкривають тему частково. Закінчити огляд треба коротким висновком про ступінь висвітленості в літературі основних аспектів теми, виокремити дискусійні питання та не вирішені проблеми. Рекомендований обсяг вступу – 2–3 сторінки.

Логічним завершенням побудови курсової роботи є детальна бібліографія з проблеми, якій було присвячене дослідження.

Доречним є подання в бібліографічній перелік не лише тих позицій (методологічної, спеціальної та довідкової літератури, періодичних видань, інтернет-посилань тощо), які були процитовані чи згадані у роботі, але й більшої (з прагненням до максимальної виснаженості) кількості літератури, що має певну дотичність до теми, над якою студент працював у рамках дослідження. Така розширена бібліографія не лише зайвий раз доводить повноту розуміння проблеми та глибину ознайомлення з усім обсягом літератури щодо конкретної теми, але й має наукову цінність як додаткове джерело інформації.

Ставлення до підготовки бібліографії має бути досить серйозним, оскільки вона демонструє та підкреслює здатність конкретного студента відшукати максимальну (принаймні необхідну) кількість спеціальної літератури (як загальновідомої, так і тієї, з якою працює вузьке коло спеціалістів) із визначеної проблематики.

Завершуючи написання курсової роботи, необхідно систематизувати ілюстративний матеріал. Ілюстрації можна подавати у тексті, а якщо вони громіздкі або стосуються теми лише побічно, то оформляти у вигляді додатків. У додатки також поміщають окремі частини тексту, що мають самостійне значення (об'ємні розрахунки, методики, алгоритми).

4. ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Після затвердження теми курсової роботи студент за погодженням із науковим керівником розробляє план роботи, визначає терміни та складає орієнтований графік написання курсової роботи. обов'язковим правилом вибору теми є те, що йому має передувати належна теоретична підготовка, тобто відповідне оволодіння необхідним матеріалом із предмету дослідження.

Курсова робота має бути написана відповідно до плану, що розробляється студентом. При роботі над обраною темою, студенту необхідно спочатку вивчити підібрані джерела. При цьому доцільно робити виписки у вигляді цитат або вільного переказу окремих положень. Після вивчення необхідної літератури, зібравши достатній матеріал для висвітлення теми, варто приступити до його повної обробки, упорядкування, аналізу та викладу згідно зі складеним планом. Студент повинен виразно, розбірливо, ясно, зрозуміло та логічно висловлювати свої та запозичені з використаних джерел думки. Необхідно, щоб автор при виконанні роботи висловлював власне ставлення до описуваних подій і їх оцінок у зібраній літературі. Тобто при написанні курсової роботи потрібно уникати поверхневого висвітлення, загальних фраз і, особливо, дослівного переписування з використаних джерел. Останнє призведе до негативної оцінки роботи науковим керівником і повернення її на доопрацювання.

Загалом, курсова робота виконується акуратно, грамотно, а основні її положення й ідеї мають бути чітко та правильно сформульовані.

Структурні елементи курсової роботи повинні відповідати встановленим вимогам, що детально описані нижче.

Титульний аркуш курсової роботи містить повне найменування вищого навчального закладу та кафедри; назву дисципліну, з якої виконана робота; тему курсової роботи; прізвище, ім'я, по батькові автора; посаду, вчене звання, науковий ступінь, прізвище, ім'я, по батькові керівника; кількість балів і оцінку за курсову роботу; прізвища й ініціали членів комісії; місто і рік виконання. Зразок титульного аркушу наведено в додатку Б.

Зміст подають на початку курсової роботи. Він містить найменування усіх розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів (якщо вони мають заголовки).

Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів, а також використані маловідомі скорочення, нові символи, позначення та їх перелік може бути поданий у курсовій роботі у вигляді окремого списку, який розміщується перед вступом. Перелік треба друкувати двома колонками, у яких зліва за абеткою наводять скорочення, а справа – їх детальну розшифровку. Якщо в курсовій роботі спеціальні терміни,

позначення, скорочення повторюються менше трьох разів, то такий перелік не складають, а їх розшифровку наводять у тексті при першому згадуванні.

У вступі розкривається сутність і стан проблематики, її значущість, підстави та вихідні дані для розробки теми, обґрунтування необхідності проведення дослідження. Далі подають загальну характеристику курсової роботи, доводять актуальність теми, де шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими висвітленнями проблематики обґрунтовують актуальність і доцільність роботи для розвитку відповідного напрямку досліджень, висвітлюють мету та завдання, об'єкт і предмет дослідження, практичне значення його результатів.

Основна частина складається з розділів і підрозділів (пунктів і підпунктів). Кожен розділ має починатися з нової сторінки. У розділах основної частини подається огляд літератури за темою, здійснюється теоретичне дослідження та проводяться порівняльні оцінки. Виклад має бути чітким, конкретним, охоплювати лише ті питання, що стосуються теми й органічно з нею пов'язані. Обов'язковим при написанні курсової роботи є наявність цифрових практичних і статистичних даних, таблиць, графіків, діаграм. У кінці кожного розділу формулюють висновки зі стислим викладом наведених у розділі теоретичних і практичних результатів.

У висновках викладають найбільш важливі теоретичні та практичні результати, що одержані в процесі дослідження, значення для науки та практики проблеми, висвітленої у курсовій роботі. У висновках необхідно наголосити на якісних і кількісних показниках здобутих результатів, викласти рекомендації щодо удосконалення досліджуваного явища чи процесу. У висновках розкриваються методи вирішення проблеми.

Список використаних джерел формується одним із таких способів:

- у порядку появи посилань у тексті;
- в алфавітному порядку прізвищ перших авторів або заголовків.

До додатків включається допоміжний матеріал, що необхідний для повноти сприйняття курсової роботи, а саме:

- проміжні математичні доведення, формули та розрахунки;
- таблиці допоміжних цифрових даних;
- інструкції та методики, опис алгоритмів і програм вирішення задач за допомогою комп'ютерних засобів;
- ілюстрації допоміжного характеру.

5. ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Курсова робота виконується на аркушах білого паперу. Обсяг роботи становить не менше 30 та не більше 35 друкованих сторінок (формат А4 (210×297 мм), шрифт 14 Times New Roman, інтервал 1,5).

Текст курсової роботи необхідно викладати, залишаючи поля таких розмірів: лівий – не менше 25 мм, правий – не менше 10 мм, верхній і нижній – не менше 20 мм. Абзацний відступ 1,25 см.

Заголовки структурних частин курсової роботи – «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» – подають великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів подають з абзацного відступу маленькими літерами, крім першої великої.

Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Кожну структурну частину курсової роботи необхідно починати з нової сторінки.

Нумерація сторінок, розділів, підрозділів, пунктів подається арабськими цифрами без знака «№» у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці. Першою сторінкою курсової роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок, але номер сторінки на ньому не ставлять.

Зміст, перелік умовних позначень, вступ, висновки, список використаних джерел не нумерують. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ». Після номера крапку не ставлять. Потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Під час написання курсової роботи студент має робити посилання на використані літературні джерела. Посилання роблять тоді, коли в тексті використовують цитати чи вислови, передається своїми словами думка того чи іншого автора, наводяться цифри та факти, використовуються таблиці або ілюстрації з певного джерела тощо. Вони дають необхідну інформацію щодо процитованого матеріалу, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, а також дають змогу відшукати документи та перевірити їх достовірність. Посилатися варто лише на останнє видання джерела.

Загальні вимоги до цитування такі:

- текст цитати береться в лапки та наводиться дослівно;
- цитування має бути повним (у випадку пропуску слів у цитаті ставлять три крапки), без перекручень думок автора;
- кожна цитата повинна мати посилання на джерело;

– при непрямому цитуванні варто також посилатись на джерело, а думка автора повинна передаватись максимально точно.

Посилання в тексті курсової роботи роблять згідно їх переліку у квадратних дужках, наприклад [2, с. 25], де перша цифра – номер джерела у списку використаних джерел, друга – сторінка, з якої взята цитата. Якщо посилання робиться лише на джерело (без використання цитати), то у квадратних дужках вказується лише одна цифра, що відображає порядковий номер джерела у списку використаних джерел, наприклад [25].

Посилаючись на джерело, варто мати на увазі, що кількість посилань має бути оптимальною, тобто не надто надмірною чи мізерною. Загальний обсяг огляду літератури не повинен перевищувати 20 % обсягу основної частини курсової роботи. Не рекомендується робити більше 3 посилань на сторінку, а також посилатися на одне джерело більше п'яти разів.

У тексті курсової роботи при згадуванні прізвища автора спочатку пишуть його ініціали, а потім прізвище. Наприклад: О.Д. Василик. У виносці усе роблять навпаки: спочатку вказується прізвище, а потім ініціали автора (Василик О.Д.). Вимоги до оформлення списку використаних джерел наведено в додатку В.

Цифровий матеріал, як правило, оформляють у вигляді таблиць, взірць оформлення яких наведено у додатку Г.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють. В дужках над змістом таблиці вказують одиниці виміру.

Заголовки граф повинні починатися з великих літер, підзаголовки – з маленьких (якщо вони складають одне речення із заголовком) і з великих (якщо вони є самостійними).

Таблиці нумерують послідовно в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 2.5» (п'ята таблиця другого розділу).

При переносі частини таблиці на інший аркуш слово «Таблиця» і її номер вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть «продовження таблиці» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження таблиці 2.5». Таблицю з великою кількістю граф можна ділити на частини і розміщувати одну частину під іншою в межах однієї сторінки.

Примітки до таблиць (як і до тексту), в яких вказують довідкові і пояснювальні дані, нумерують послідовно в межах однієї сторінки.

Якщо на одному аркуші є одна примітка, то її не нумерують і після слова «Примітка» ставлять крапку.

Якщо приміток на одному аркуші є кілька, то після слова «Примітки» ставлять двокрапку, наприклад:

Примітки:

1. ...
2. ...

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу. Взірці оформлення ілюстрацій (графіки, рисунки, діаграми) наведено у додатку Д.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. Наприклад, Рис. 1.1 (перший рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією. Якщо у роботі подано ілюстрацію, то її нумерують за загальними правилами.

Посилання на таблиці та ілюстрації не варто оформляти як самостійні фрази, в яких лише повторюється те, що міститься у підписі. У тому місці, де викладається матеріал, пов'язаний з таблицею чи ілюстрацією, на якому необхідно зосередити увагу читача, розміщують посилання у вигляді виразу у круглих дужках «(табл. 2.5)» або зворот типу: «... як це видно з рис. 1.1».

При необхідності використовують формули (додаток Е), їх виділяють з тексту вільними рядками. Над і під кожною формулою потрібно залишити не менше одного вільного рядка. Якщо рівняння чи формула не вміщаються в одному рядку, їх слід перенести після знака рівності (=) або після інших розділових знаків (+, -, :, ×). Невеликі і нескладні формули, що не мають самостійного значення, вписують всередині рядків тексту.

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів подають безпосередньо під формулою в тій послідовності, в якій вони наведені у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка, а перший рядок починають зі слова «де» без двокрапки.

Нумерувати слід лише ті формули, на які є посилання у наступному тексті. Формули у курсовій роботі (якщо їх більше однієї) нумерують у межах розділу. Номер формули складається з номера розділу і порядкового номера формули в розділі, між якими ставлять крапку. Нумери формул пишуть біля правого поля аркуша на рівні відповідної

формули в круглих дужках, наприклад: (2.3) (третя формула другого розділу).

Додатки оформлюють як продовження курсової роботи на наступних її сторінках або у вигляді окремої частини (книги), розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті курсової роботи. Якщо додатки оформлюють як продовження, кожен із них починають з нової сторінки, їм дають заголовки, що надруковані угорі малими літерами з першої великої симетрично стосовно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток.

Додатки варто позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад, додаток А, додаток Б і т.д. Єдиний додаток позначається як додаток А.

Текст кожного додатка за потреби може бути поділений на розділи та підрозділи, пронумеровані у межах кожного додатка: перед кожним номером ставлять позначення додатка (літеру) та крапку, наприклад, А.2 – другий розділ додатка А; В.3.1 – підрозділ 3.1 додатка В.

Ілюстрації, таблиці та формули, розміщені в додатках, нумерують у межах кожного додатка, наприклад: рис. Д. 1.2 – другий рисунок першого розділу додатка Д); формула (А. 1) – перша формула додатка А.

Обсяг додатків не повинен перевищувати обсягу курсової роботи.

6. ПІДБІР ЛІТЕРАТУРИ Й ІНШИХ ДЖЕРЕЛ, РОБОТА НАД РЕЦЕНЗІЄЮ ТА ЗАХИСТ КУРСОВОЇ РОБОТИ

Підбір джерел здійснюється відповідно до рекомендації керівника після вивчення бібліографічних покажчиків і каталогів у бібліотеках. Спеціальна література вибірково додається до цих методичних вказівок.

У процесі вивчення літератури варто робити виписки та записи, поступово групуючи матеріал із окремих питань.

У процесі підбору літератури студенту необхідно створювати власну картотеку. На кожне наукове джерело відкривається бібліографічна карточка, у якій послідовно вказуються: автор(и), назва книги (статті), назва видавництва (для статей назва періодичного видання або збірника статей), рік видання (для журнальних статей зазначається номер журналу), номери сторінки з тим, щоб використати ці записи для підготовки списку використаної літератури та зробити необхідні посилання на джерела в тексті курсової роботи. На звороті бібліографічної карточки корисно поміщати анотацію, що відображає короткий зміст джерела інформації. У картотеку доцільно включати всі наукові джерела з теми курсової роботи, видані за останні п'ять років (інструктивні матеріали використовуються лише останніх видань, журнальні та газетні публікації – останніх 2–3 років).

Студентові варто прочитати рецензію на курсову роботу, заповнену рецензентом (науковим керівником), у якій вказані як позитивні сторони роботи, так і її недоліки. На зауваження рецензента необхідно:

- на висвітлені питання дати відповіді;
- на питання, які висвітлені неповно, підготувати доповнення;
- на питання, які висвітлені неправильно, підготувати правильні відповіді.

У разі визнання курсової роботи незадовільною, треба написати нову роботу з цієї ж теми з урахуванням зауважень рецензента.

Захист курсових робіт відбувається у дні та години, вказані у графіку захисту курсових робіт або відповідно до розкладу занять.

Під час захисту студент коротко висловлює зміст роботи, відповідає на запитання викладача та зауваження, висловлені в рецензії.

Оцінка за курсову роботу залежить від повноти висвітлення теми, правильності викладу питань, рівня використання теоретичного, методологічного та фактологічного матеріалу, належного оформлення та рівня захисту роботи.

7. ТЕМАТИКА КУРСОВИХ РОБІТ

1. Еволюція наукової думки у трактуванні сутності фінансів.
2. Історичний аспект становлення та розвитку фінансової науки.
3. Сучасна світова наукова фінансова думка.
4. Фінансове право і ефективність функціонування фінансів.
5. Фінансова політика як складова економічної політики держави.
6. Адміністративно-територіальна реформа і структура фінансової системи України.
7. Міністерство фінансів України: принципи побудови, функції, права, обов'язки.
8. Міністерство доходів і зборів України: принципи побудови, функції, права, обов'язки.
9. Державна фінансова інспекція України: принципи її побудови, склад, функції, права і обов'язки.
10. Податкова політика України на сучасному етапі.
11. Становлення та розвиток податкової системи України.
12. Податок з доходів фізичних осіб у системі фінансового регулювання.
13. Механізми непрямого оподаткування в Україні на сучасному етапі.
14. Механізми прямого оподаткування в Україні на сучасному етапі.
15. Податкові пільги та їх роль у системі фінансового регулювання.
16. Податковий контроль і його роль в управлінні державними фінансами.
17. Роль прямих податків у формуванні бюджетних доходів.
18. Роль непрямих податків у формуванні Державного бюджету України.
19. Акцизний податок.
20. Податок па додану вартість.
21. Мито і митна політика України.
22. Планування та виконання державного бюджету.
23. Фінансові ресурси держави: проблеми формування та ефективного використання.
24. Державний бюджет як фінансова основа регулювання ринкової економіки.
25. Правові й організаційні основи бюджетного устрою в Україні та зарубіжних країнах.

26. Бюджетна система держави: засади побудови та ефективного функціонування.
27. Бюджетний процес і його організація в умовах удосконалення бюджетних процедур і технологій.
28. Оптимізація структури бюджетних видатків у контексті забезпечення економічного зростання.
29. Соціальний захист населення та його фінансове забезпечення.
30. Бюджетне планування у системі бюджетного менеджменту.
31. Бюджетний контроль у системі бюджетного менеджменту.
32. Соціально-економічні наслідки бюджетного дефіциту.
33. Внутрішні і зовнішні запозичення та їх роль у формуванні фінансових ресурсів держави.
34. Державний борг: структура та механізм формування.
35. Державний борг в Україні: управління та обслуговування.
36. Державні запозичення та фінансова безпека держави.
37. Становлення та розвиток місцевих фінансів України.
38. Роль місцевих бюджетів в економічному і соціальному розвитку територій.
39. Місцеві податки і збори як складова системи оподаткування в Україні.
40. Власні і закріплені доходи місцевих бюджетів.
41. Формування та використання коштів місцевих бюджетів.
42. Основи організації фінансів місцевих органів влади у зарубіжних країнах
43. Структура системи пенсійного забезпечення в Україні.
44. Солідарна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування в Україні.
45. Накопичувальна система загальнообов'язкового державного пенсійного страхування в Україні.
46. Недержавні пенсійні фонди в системі пенсійного забезпечення.
47. Джерела надходження та напрямки використання коштів бюджету Фонду соціального.
48. Джерела надходження та напрямки використання коштів бюджету Фонду соціального страхування на випадок безробіття.
49. Фінансування соціального захисту працюючого населення в країнах світу.
50. Фінансові ресурси суб'єктів господарювання: теоретичні проблеми їх сутнісного визначення та ефективного використання.

51. Фінансові аспекти утворення і функціонування господарських товариств.
52. Господарські товариства з обмеженою відповідальністю, фінансові аспекти діяльності.
53. Господарські товариства з повною відповідальністю, становлення в Україні, фінансові аспекти діяльності.
54. Підприємства з іноземними інвестиціями в Україні, фінансові аспекти їх діяльності.
55. Фінанси суб'єктів малого бізнесу.
56. Фінансове забезпечення підприємств комунальної власності.
57. Зміст та функції прибутку, чинники, що впливають на його динаміку.
58. Прибуток і рентабельність: резерви росту.
59. Капітал підприємства.
60. Фінансове планування і його роль у забезпеченні підприємства фінансовими ресурсами.
61. Форми і методи кредитування підприємств.
62. Система фінансового менеджменту на сучасному підприємстві.
63. Фінансові ресурси домогосподарств.
64. Заощадження домогосподарств, напрями їх використання.
65. Споживче кредитування і його вплив на фінанси домогосподарств.
66. Цінні папери як інструменти фондового ринку: економічна та правова природа.
67. Види цінних паперів та їх характеристики.
68. Пріоритетні напрями розвитку вітчизняного фінансового ринку.
69. Ринок цінних паперів в Україні.
70. Боргові цінні папери як інструмент залучення фінансових ресурсів.
71. Фондова біржа: фінансові аспекти діяльності.
72. Ринок фінансових послуг, його роль та місце у структурі фінансового ринку.
73. Інфраструктура фінансового ринку.
74. Державне регулювання та нагляд на фондовому ринку України.
75. Страховий ринок України: сучасні тенденції та перспективи розвитку.

76. Медичне страхування та напрями його розвитку в умовах вітчизняного страхового ринку.
77. Страхування від нещасних випадків як різновид особистого страхування.
78. Майнове страхування та його розвиток в Україні.
79. Особливості та перспективи розвитку особистого страхування в Україні.
80. Джерела доходів страховика.
81. Видатки страховика та їх вплив на прибуток страховика.
82. Страхування цивільної відповідальності в Україні.
83. Бюджетна політика Європейського Союзу.
84. Бюджетна система країн Європейського Союзу.
85. Світові фінансові кризи та їх вплив на фінансову безпеку держави.
86. Фінансова безпека держави та шляхи її забезпечення.
87. Стан і перспективи співробітництва України з Міжнародним валютним фондом.
88. Стан і перспективи співробітництва України зі Світовим банком.
89. Стан і перспективи співробітництва України з Європейським банком реконструкції та розвитку.

8. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Бердар О.С. Фінанси: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури. 2019. 296с.
2. Бедринець М.Д., Довгань Л.П. Фінанси підприємств: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури. 2018. 292с.
3. Біла О.Г., Юсипович О.І. Фінанси підприємств: навч. посіб. Алерта. 2016. 186с.
 4. Біла О.Г. Фінанси: навч. посіб. Львів, 2012. 390 с.
 5. Вдовенко Л.О. Фінанси: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 152 с.
 6. Венгер В.В. Фінанси: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2012. 432 с.
 7. Дема Д., Стойко О. Фінанси. Навчальний посібник. Алерта, 2014. 432с.
 8. Іжевський П.Г. Фінанси: навч. посіб. Львів: “Магнолія 2006”, 2013. 373 с.
 9. Кремень О.І., Кремень В.М. Фінанси. Навч.посібник, 2018. 416с.
 10. Кудряшов В.П. Курс фінансів: навч. посіб. Київ: Знання, 2008. 431 с.
 11. Меглаперидзе А.С. Фінанси: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2013. 420 с.
 12. Теорія фінансів: підручник /С.В. Бойко, Л.П. Гацька, В. В. Гошовська та ін.; за ред. В.М. Федосова, С.І. Юрія. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 576 с.
 13. Фінанси: навч. посіб./ Оспіщев В.І., Лачкова Л.І., Близнюк О.П. та ін. Київ: Знання, 2013. 366 с.
 14. Фінанси: навч. посіб./ І.І. Пилипенко, Т.Г. Бондарук, Л.Є. Момотюк, І.С. Ігнатова. Київ: ДП “Інформ.-аналіт. агентство”, 2013. 467 с.
 15. Фінанси: курс для фінансистів: підручник. /за ред. П.Ю. Буряка та О.Б. Вихор. Київ: Хай-Тек Прес, 2010. 528 с.
 16. Фінансовий ринок: навчальний посібник за заг.ред. Арутюнян С.С. Київ. Гуляева В.М. 2018. 484с.
 17. Юшко С.В. Бюджетна система: підручник. Харків: Вид. ХНЕУ, 2018. 384с.

Додаткова

18. Барановський О.І. Фінансові кризи: передумови, наслідки і шляхи запобігання: монографія. Київ. Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2012. 754 с.
 19. Євтух О.Т. Фінансовий менеджмент для магістрів і не тільки: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2011. 456 с.
 20. Калінеску Т.В. Соціальне страхування: навч. посіб. Луганськ: Вид-во СНУ ім. Володимира Даля, 2013. 514 с.
 21. Карлін М.І. Державні фінанси України: навч. посіб. Київ: Знання, 2012. 348 с.
 22. Колотуха С.М. Гроші та кредит: навч. посіб. Київ: Знання, 2012. 495 с.
 23. Мединська Т.В. Фінансове планування і прогнозування: навч. посіб. Львів: В-во Львівської комерційної академії, 2015. 156 с.
 24. Миргородська Л.О. Фінансові системи зарубіжних країн: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2016. 320 с.
 25. Міжнародні фінанси: навч. посіб. / І.І. Д'яконова, М.І. Макаренко, Ф.О. Журавка та ін.; за ред. І.І. Д'яконова, М.І. Макаренко. Київ: Центр учбової літератури, 2013. 548 с.
 26. Пасічник Ю.В. Бюджетна система України: навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Знання, 2008. 670 с.
 27. Пилипенко І.І. Страхування: навч. посіб. Київ: ІВЦ Держкомстату України, 2010. 332 с.
 28. Податкова система: навч. посіб. / за ред. В.Г. В'юна. Миколаїв: Дизайн та поліграфія, 2013. 391 с.
 29. Сунцова О.О. Місцеві фінанси: навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: ЦУЛ, 2008. 488 с.
 30. Філімоненков О.С. Фінанси підприємств: підручник. Київ: Алерта, 2009. 496 с.
 31. Філіна Г.І. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: навч. посіб. Київ: ЦУЛ, 2009. 320 с.
 32. Фінансове право: навч. посіб. / за заг. ред. Л.К. Воронової. Київ: Правова єдність, 2009. 395 с.
 33. Черкесова С.В. Ринок фінансових послуг: навч. посіб. Львів: Магнолія-2006, 2011. 496 с.
 34. Черкесова С.В. Фінансовий ринок: навч. посіб. Львів: Вид-во Львів. комерц. акад., 2011. 163 с.

9. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КУРСОВИХ РОБІТ

Підсумкову диференційовану оцінку за курсову роботу визначає комісія, що призначається кафедрою.

Курсова робота не допускається до захисту та повертається на доопрацювання, якщо:

– роботу подано на кафедру для рецензування з порушенням термінів, установлених кафедрою (викладачем, який викладає дану дисципліну);

– роботу написано на тему, що не включена до переліку тем курсових робіт із даної дисципліни та не погоджена з викладачем;

– роботу виконано не самостійно;

– структура та логіка побудови плану роботи не відповідає вимогам і темі курсової роботи;

– курсову роботу не зброшуровано, тобто аркуші не скріплені.

У процесі оцінювання враховуються окремі важливі показники якості курсової роботи, а саме:

– чіткість формулювання мети та завдань курсової роботи, складність досліджуваних у роботі проблем, відповідність логічної побудови роботи поставленим цілям і завданням;

– якість і глибина теоретико-методологічного аналізу проблеми; широта й адекватність методологічного апарату; якість критичного огляду літературних джерел, наявність наукової полеміки, посилань на літературні джерела та визначення власної думки студента-автора курсової роботи;

– системність і глибина аналізу статистичних та фактичних матеріалів, наявність і переконливість узагальнень і висновків з аналізу, наявність і якість ілюстративних матеріалів у тексті роботи, використання економіко-математичних методів, соціологічних й інших досліджень;

– наявність і логічний зв'язок заходів, що пропонуються для вирішення проблеми, що досліджується у роботі, з проведенням у роботі аналізом фактичних і статистичних матеріалів, їх актуальність, реальність та економіко-соціальна обґрунтованість, наявність альтернативних підходів до вирішення визначених проблем;

– володіння культурою презентації; уміння стисло (в межах регламенту), послідовно та чітко викласти сутність і результати дослідження; здатність аргументовано захищати свої пропозиції, думки, погляди; повнота та ґрунтовність відповідей на запитання членів комісії,

що приймає захист курсових робіт, на зауваження та пропозиції, що містяться у рецензії на курсову роботу.

Результати виконання курсової роботи оцінюються за такою схемою:

Оформлення роботи	Зміст роботи	Захист роботи	Сума
10 балів	30 балів	60 балів	100

Кожний блок оцінюється окремо та сумується для виведення підсумкової оцінки. Оцінка за курсову роботу викладається у окрему графу відомості обліку успішності відповідної дисципліни й індивідуальний навчальний план студента.

Систему оцінювання курсової роботи представлено в табл. 10.1.

Таблиця 10.1

**Система оцінювання курсової роботи
(максимальна кількість балів)**

1. Текст курсової роботи – 40 балів

1.1	Загальні вимоги до тексту курсової роботи:	10 балів
1.1.1	Наявність і чіткість формування мети та завдань курсової роботи, обґрунтованість актуальності теми, повнота і відповідність висновків змісту курсової роботи	2
1.1.2	Відповідність логічної побудови роботи назві теми, а також поставленим цілям і завданням, пропорційність структури роботи	2
1.1.3	Правильність оформлення списку літератури (порядок розміщення, повнота, сучасність, відсутність помилок)	2
1.1.4	Наявність, якість ілюстративних матеріалів (рисуноків, схем, діаграм, графіків, таблиць) у тексті роботи та відповідність їх оформлення встановленим вимогам	2
1.1.5	Правильність оформлення курсової роботи (нумерація сторінок, оформлення титульного аркуша, дотримання вимог до розміру полів, шрифту, міжрядкового інтервалу й ін.), відсутність редакційних помилок	2
1.2	Вимоги до змісту курсової роботи:	30 балів
1.2.1	Якість і глибина теоретико-методологічного аналізу проблеми. Наявність і якість критичного огляду літературних джерел. Наявність наукової полеміки. Етика цитування (наявність посилань на літературні джерела). Самостійність суджень і викладу матеріалу (наявність	5

	власної думки студента – автора курсової роботи)	
1.2.2	Наявність, системність і глибина особистого аналізу сучасних фактичних матеріалів організації, наявність і переконливість узагальнень і висновків з аналізу, виявлення проблем і недоліків у діяльності організації за темою курсової роботи	10
1.2.3	Наявність і логічний зв'язок заходів, що пропонуються для вирішення проблеми, з проведенням у роботі аналізом фактичних матеріалів, їх актуальність і реальність. Розробка альтернативних варіантів рекомендацій, обґрунтування та розрахунок ефективності запропонованих рішень	10
1.2.4	Наявність аналізу зарубіжного досвіду та його використання при розробці пропозицій	5
2. Захист курсової роботи (доповідь) – 60 балів		
2.1	Володіння культурою презентації (вільне володіння текстом доповіді, наявність в структурі доповіді усіх належних елементів: вітання, представлення, обґрунтування актуальності, мети, завдань курсової роботи, викладення особисто розроблених теоретичних, проблемних, аналітичних і рекомендаційних аспектів роботи, посилання на роздатковий матеріал)	15
2.2	Уміння стисло (в межах регламенту), послідовно й чітко викласти сутність і результати дослідження	15
2.3	Повнота та ґрунтовність відповідей на запитання викладача, на зауваження та пропозиції, що містяться у рецензії на курсову роботу, здатність аргументовано захищати свої пропозиції, думки, погляди	20
2.4	Наявність і якість роздаткового матеріалу для захисту курсової роботи (наявність матеріалів, що відображають теорію, аналіз і пропозиції; ілюстративний матеріал повинен мати аналітичний характер; чітке, грамотне без будь-яких помилок оформлення; зв'язок доповіді з кожним листком роздаткового матеріалу)	10

Таким чином, якість виконання (оформлення та зміст) курсової роботи оцінюється в діапазоні від 0 до 40 балів, а результати захисту курсової роботи оцінюються в діапазоні від 0 до 60 балів.

Загальна підсумкова оцінка за виконання курсової роботи складається

з суми балів, отриманих за якість виконання курсової роботи, та кількості балів, отриманих при захисті.

До залікової відомості заносять сумарні результати в балах, отримані при попередньому ознайомленні та при захисті курсових робіт за стобальною шкалою з наступним переведенням балів до національної шкали та шкали ECTS, що здійснюється в такому порядку:

Шкала оцінювання знань студентів за ECTS

Шкала в балах	Національна шкала	Шкала ECTS
90-100 балів	5 «відмінно»	A
80-89 балів	4 «дуже добре»	B
65-79 балів	4 «добре»	C
55-64 бали	3 «задовільно»	D
50-54 бали	3 «достатньо»	E
35-49 балів	2 «незадовільно»	FX
1-34 бали	2 «неприйнятно»	F

Критерії оцінювання знань студентів

Оцінка «відмінно». Робота є бездоганною у всіх відношеннях. Відповідь студента базується на рівні самостійного мислення з елементами творчого підходу. Студент вільно володіє матеріалом обраної теми, оперує фінансовими термінами, використовує та дає критичну оцінку широкого кола наукової літератури, здійснює самостійний аналіз опрацьованого матеріалу, використовує сучасні теорії та методи наукових досліджень, вміло поєднує теоретичні надбання з практикою, його доповідь стисла, логічна, проголошена вільно, відповіді на запитання правильні та стислі.

Оцінка «дуже добре». Робота є бездоганною у всіх відношеннях. Відповідь будується на рівні самостійного мислення. Студент вільно володіє матеріалом обраної теми, оперує фінансовими термінами, використовує та дає критичну оцінку широкого кола наукової літератури, здійснює самостійний аналіз опрацьованого матеріалу, використовує сучасні теорії та методи наукових досліджень, вміло поєднує теоретичні надбання з практикою, його доповідь стисла, логічна, проголошена вільно, відповіді на запитання в межах обраної теми правильні та стислі. Можливі не суттєві проблеми у відповідях на деякі неосновні питання при захисті курсової роботи.

Оцінка «добре». Виставляється за ґрунтовно виконану роботу з використанням достатньої кількості літературних джерел, сумлінну

підготовку до захисту та вмілий виклад матеріалу та знань, однак на захисті студент допускає певні неточності в трактуванні окремих проблем, його доповідь логічна, проголошена вільно, відповіді на запитання здебільшого правильні та стислі, будуються на рівні самостійного мислення.

Оцінка «задовільно». виставляється, якщо студент орієнтується в темі курсової роботи, але не може без сторонньої допомоги зробити висновки, пов'язати теоретичні узагальнення з практикою, відчуває значні труднощі в стислому та логічному викладі проблем, не всі його відповіді на запитання правильні або повні.

Оцінка «достатньо». Знання загальних положень, часткове досягнення мети та виконання завдань курсової роботи в межах обраної теми. Студент не знає значної частини матеріалу, допускає суттєві помилки.

Оцінка «незадовільно» виставляється у випадку, коли студент, навіть маючи непоганий письмовий варіант роботи, не орієнтується в питаннях теми, не володіє необхідними поняттями, не опанував мінімум наукової літератури, не володіє матеріалом обраної теми курсової роботи, аналіз виконано поверхнево, робота носить описовий характер, є суттєві недоліки в оформленні роботи, відповіді на запитання членів комісії неточні, неповні або відсутні.

Оцінки «неприйнятно» ставиться в інших випадках, коли студент не виконав і не захистив курсової роботи.

10. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

Студенти при виконанні курсової роботи з дисципліни «Фінанси» повинні дотримуватись академічної доброчесності, тобто самостійно виконувати курсову роботу, здійснювати посилання на джерела інформації у разі використання певних тверджень й відомостей, надавати достовірну інформацію про результати власних досліджень. В курсовій роботі доцільно уникати плагіату, фальсифікації та фабрикування матеріалів дослідження.

Академічний плагіат – це оприлюднення (частково або повністю) наукових результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства.

Академічним плагіатом є: 1) відтворення в тексті роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів), обсягом від речення і більше, без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту; 2) відтворення в тексті роботи повністю або частково, тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту; 3) відтворення в тексті роботи наведених в іншому джерелі цитат з третіх джерел без вказування, за яким саме безпосереднім джерелом наведена цитата; 4) відтворення в тексті роботи наведеної в іншому джерелі науково-технічної інформації (крім загальновідомої) без вказування на те, з якого джерела взята ця інформація.

Фальсифікація розуміється, як свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються власної діяльності або діяльності інших учасників процесу реалізації державної політики у сфері якості освіти, зокрема підробка підписів в офіційних документах.

Під **фабрикуванням** мається на увазі вигадкування даних чи фактів, що використовуються у власній діяльності чи діяльності інших учасників в процесі реалізації державної політики в сфері якості освіти.

ДОДАТКИ

Додаток А Взірець оформлення плану

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ КАПІТАЛ ЯК СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ПЕРВІСНОГО ДЖЕРЕЛА ФІНАНСОВО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

1.1 Економічна сутність, функції та призначення зареєстрованого капіталу

1.2 Експертна оцінка вкладів до зареєстрованого капіталу підприємства

1.3 Інформаційно-правова база регулювання зареєстрованого капіталу

РОЗДІЛ 2. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЗАРЕЄСТРОВАНОВОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

2.1 Оцінка формування та використання зареєстрованого капіталу підприємства

2.2 Основні тенденції стану та руху зареєстрованого капіталу підприємства

РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАРЕЄСТРОВАНОВОГО КАПІТАЛУ ЯК ДЖЕРЕЛА ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

3.1 Управління структурою та вартістю зареєстрованого капіталу

3.2 Пріоритетні напрями збільшення ефективності зареєстрованого капіталу підприємства

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

Додаток Б
Взірєць оформлення титульного аркуша

УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА

Кафедра управління та адміністрування

КУРСОВА РОБОТА
з фінансів
на тему: **Джерела доходів бюджету**

Студента (-ки) IV курсу
групи _____
спеціальності 072 «Фінанси,
банківська справа та страхування»
Петренка Петра Петровича
Керівник: професор кафедри
управління та адміністрування,
к.е.н., доц. Тимоць М.В.
Національна
шкала _____
Кількість балів: __ Оцінка
ECTS ____

Члени комісії: _____
(підпис) прізвище й ініціали)

(підпис) (прізвище й ініціали)

(підпис) (прізвище й ініціали)

м. Івано-Франківськ – 2020 рік

Додаток В

Взірець оформлення бібліографічного опису у списку використаних джерел, який наводять у магістерській роботі

Список використаних джерел варто оформлювати згідно вимог нового ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання», зокрема:

Один чи більше авторів без редактора

Федорова Л.Д. З історії пам'яткоохоронної та музейної справи у Наддніпрянській Україні. 1870-ті – 1910-ті рр. Київ, 2013. 373 с.

Пичугина Т.С., Баранов П.Ю., Пичугин С.А. Модель возведення комплексу об'єктів (расчет эффективности капитальных вложений). Харьков, 1985. 136 с.

Лусь В.І., Киркач Т.Є., Мандріченко О.Є., Радченко А.О. Практикум з нарисної геометрії: навч. посібник. Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2014. 118 с.

Zhovinsky E.Ya., Kryuchenko N.O., Paparyha P.S. Geochemistry of Environmental Objects of the Carpathian Biosphere Reserve. Kyiv, 2013. 100 p.

Один чи більше авторів із редактором

Воробей П.А. Кримінальна відповідальність за незаконну торговельну діяльність: монографія / за ред. В.К. Матвійчука. Київ: Укр. академія внутр. справ, 1996. 116 с.

Закон України «Про Національну поліцію»: наук.-практ. коментар / О.І. Безпалова, К.Ю. Мельник, О.О. Юхно та ін.; за заг. ред. В.В. Сокурєнка; передм. В.В. Сокурєнка. Харків, 2016. 408 с.

Без автора (збірники, матеріали конференцій, книги за редакцією, укладачі, упорядники)

Україна в цифрах. 2007: стат. зб. / Держ. комітет статистики України. Київ, 2008. С. 185–191.

Софія Київська: Візантія. Русь. Україна. Вип. II. Київ, 2012. 464 с.

Правова основа діяльності органів державної влади: зб. нормат. актів /упоряд. П.М. Любченко. Харків: ФІНН, 2010. 303 с.

Експлуатація і технічне обслуговування газорозподільчих станцій магістральних газопроводів / заг. ред. А.А. Руднік. Київ, 2003. 370 с.

Electrodes of conductive metallic oxides / J.M. Honig et al. Amsterdam: Elsevier, 1980. 260 p.

Ресурсосбережение и энергоэффективность инженерной инфраструктуры урбанизированных территорий и промышленных предприятий: материалы II Международной научно-технической интернет-конференции (2–27 февраля 2016 г., Харьков). Харьков, 2016. 150 с.

Багатотомне видання

Ушинський К.Д. Людина як предмет виховання. Спроба педагогічної антропології: вибрані твори. Київ: Рад. школа, 1983. Т. 1. 480 с.

Юридична енциклопедія: в 6 т. / за ред. Ю.С. Шемшученка. Київ: «Укр. енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 1999. Т. 2. 784 с.

Франко І. Твори: у 50 т. Т. 45. Київ, 1986. 480 с.

Енциклопедія історії України: у 10 т. / ред. рада: В.М. Литвин (гол.) та ін.; Ін-т історії України НАН України. Київ: Наук. думка, 2005. Т. 9. С. 36–37.

Частина видання

Розділ книги

Наумов М.С. Напрями впливу інтелектуалізації економіки на розвиток ринкових відносин в Україні. *Трансформаційні процеси в суспільстві в умовах інформаційної економіки*: монографія / В.П. Решетило, М.С. Наумов, Ю.В. Федотова. Харків, 2014. С. 213–241.

Стаття в журналі, газеті

Яцків Я.С., Радченко А.І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. *Вісник НАН України*. 2012. № 6. С. 62–67.

Мозоль А.П. Злочинність мігрантів (кримінологічна характеристика). *Вісник Університету внутрішніх справ. Серія «Право»*. 1999. Вип. 7. Ч. 2. С. 112–119.

Аврамцев О. Хронограф: події в історії. *Слобідський край*. 2015. 27 січня. С. 8.

Тези доповідей у матеріалах конференцій

Скальський В.Р. Становлення методу акустичної емісії в установах Західного наукового центру. *Теорія і практика раціонального проектування, виготовлення і експлуатації машинобудівельних конструкцій*: праці 2 міжнар. наук.-техн. конф. (Львів, 11–13 листопада 2010 р.). Львів, 2010. С. 9–10.

Борисова В.І. Зміст заповіту. *Проблеми цивільного права та процесу*: матеріали наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті проф. О.А. Пушкіна (Харків, 27 травня 2016 р.). Харків: ХНУВС, 2016. С. 20–24.

Електронні ресурси

Наукові публікації і видавнича діяльність НАН України. Київ, 2007. URL: <http://www.nas.gov.ua/publications> (дата звернення: 19.03.2014).

Вільчик Т.Б. Відповідальність адвоката перед клієнтом: напрями гармонізації законодавства України до європейських стандартів. *Форум права*. 2016. № 1. С. 30–36. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2016_1_7.pdf (дата звернення: 20.09.2016).

Харківський національний університет внутрішніх справ // Вікіпедія: вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Харківський_національний_університет_вну_трішніх_справ (дата звернення 15.09.2016).

Ahak N. Development of multi-agent system of neural network diagnostics and remote monitoring of patient. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. 2016. Vol. 4, № 9(82). P. 4–11. DOI: 10.15587/1729-4061.2016.75690.

Кожухівський А.Д. Імітаційне моделювання систем масового обслуговування [Електронний ресурс]: практикум / Черкас. держ. технол. ун-т. Електрон. текст, дані. Черкаси, 2009. 1 електрон. опт. диск (CD-R).

Дисертації та автореферати

(може бути не вказане місце захисту та повна назва спеціальності)

Черевко П.П. Створення юридичних осіб приватного права: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03. Київ, 2008. 225 с.

Савченко Л.А. Особисті права та обов'язки батьків і дітей за сімейним законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03. Київ, 1997. 27 с.

Дутко А.О. Юридичні конструкції та їх використання в законотворчій практиці України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень»; Львівський держ. ун-т внутр. справ. Львів, 2010. 20 с.

Закони та інші нормативні документи

Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР/ Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII/ Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 26.08.2016).

Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020»: Указ Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015 / Президент України. *Офіційний вісник Президента України*. 2015. № 2. С. 14. Ст. 154.

Загальна декларація прав людини: прийнята і проголош. резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. // База даних «Законодавство України». URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015 (дата звернення: 26.08.2016).

Гражданский кодекс Республики Беларусь. Минск: Национальный центр правовой информации республики Беларусь, 1999. 442 с.

Гражданский кодекс Российской Федерации от 30 ноября 1993 г. № 51-ФЗ. *Российская газета*. 1994. 8 декабря. № 238–239. Ст. 1551.

Архівні документи

Науковий архів Інституту історії України НАН України. Ф. 2. Оп. 3. Спр. 170. № 1. Арк. 5.

Приветственный адрес в честь 50-летия творческой и научно-педагогической работы А.Н. Бекетова от ректора ХИИКСа. *Музейный*

комплекс Харьков. нац. ун-та гор. хоз-ва им. А.Н. Бекетова. Осн. Ф. 125. Вх. инв. № 225.

Заява приват-доцента по кафедрі філософії Київського університету П. Светлова від 23.10.1919 про необхідність читання курсу гносеології. *Державний архів м. Києва. Ф. 16. Оп. 469. Спр. 381. 13 арк.*

Стандарти, патенти, препринти, каталоги

ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Київ, 2016. 16 с. ГОСТ Р 517721-2001.

Аппаратура радиоэлектронная бытовая. Входные и выходные параметры и типы соединений. Технические требования. М., 2001. 27 с.

Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G 01T1/28, G 21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.

Панасюк М.І., Скорбун А.Д., Сплошной Б.М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль: Ін-т пробл. безпеки АЕС НАН України, 2006. 7 с. (Препринт. НАН України, Ін-т пробл. безпеки АЕС; 06-1).

Взірець оформлення таблиць

Таблиця 3.4

**Перелік провідних світових ф'ючерсних бірж та види валют,
на які укладаються ф'ючерсні угоди**

Іноземна валюта	Біржі
Австралійський долар (AUD) за долари США (USD)	IMM, Phil SE
Канадський долар (CAD) за долари США (USD)	IMM, MCE, Phil SE
Євро (EUR)	FINEX, Phil SE, LIFFE
Англійський фунт стерлінгів (GBP) за долари США (USD)	IMM, LIFFE, MCE, Phil SE
Швейцарський франк (CHF) за долари США (USD)	IMM, LIFFE, MCE, Phil SE
Японська єна (JPY) за долари США (USD)	IMM, LIFFE, MCE, Phil SE

Додаток Д
Взірець оформлення рисунків

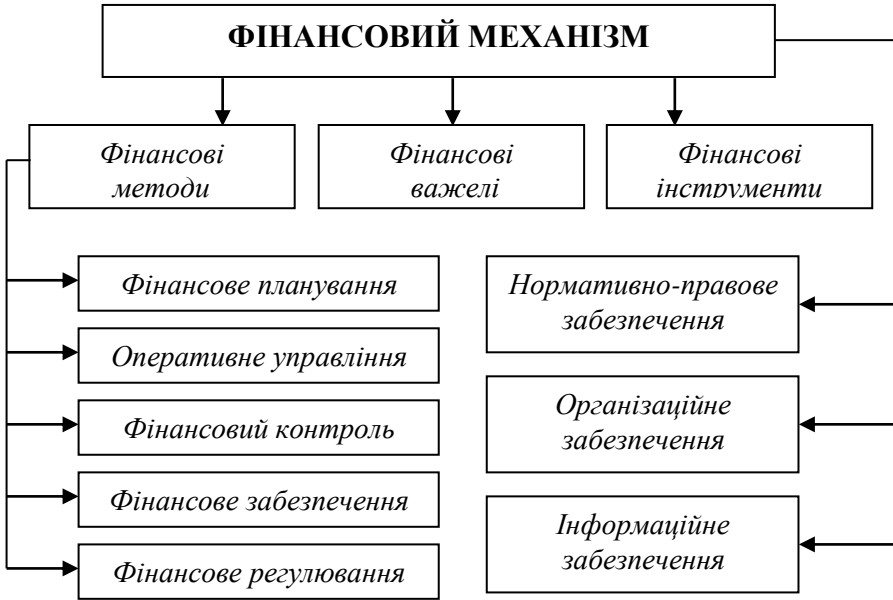

Рис. 2.3. Склад фінансового механізму

Додаток Е
Взірець подання формул

Ефективна ставка відсотка за облігаціями з дисконтом обчислюється за формулою:

$$E_{ce} = \frac{HBO \times R + D : n}{(HBO + BPO) : 2} \times 100\% , \quad (2.4)$$

де E_{ce} – ефективна ставка відсотка за облігаціями;
 HBO – номінальна вартість облігацій;
 R – ставка відсотка;
 D – сума дисконту;
 n – кількість платіжних періодів;
 BPO – фактична вартість реалізації облігацій.